

Un Mikvé antique découvert près de Hébron montre l'importance de la purification dans le judaïsme, en particulier dans les relations maritales. En effet, la relation intime ne peut reprendre dans le couple qu'après que la femme se soit trempée dans l'eau du bain rituel.

La sainteté selon Nahmanide

Se sanctifier dans le permis

Pour Ramban (Nahmanide), la sainteté signifie savoir mettre des limites aux excès possibles de sa nature. La Bible n'ayant pas interdit explicitement d'être glouton ou ivrogne, ce verset vient combler ce vide pour fonder une éthique du comportement.

רמב"ן

כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאוה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה: לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות. ימעט במשגל, ... ויקדש עצמו מן היין במיעוטו, ... וכן יפריש עצמו מן הטומאה, אע"פ שלא הוזהרנו ממנה בתורה, ... וגם ישמור פיו ולשונו מהתגאל ברבוי האכילה הגסה ומן הדבור הנמאס, כענין שהזכיר הכתוב (ישעיה ט טז) וכל פה דובר נבלה, ויקדש עצמו בזה עד שיגיע לפרישות, כמה שאמרו על רבי חייא שלא שח שיחה בטלה מימיו:

Ramban / Nahmanide (1194 – 1270)

[...] Car la Torah nous a mis en garde contre les unions interdites, les nourritures prohibées, mais elle a autorisé la relation entre un homme et sa femme et la consommation de viande et de vin. Ainsi un sensuel pourrait assouvir ses relations avec sa femme ou plusieurs femmes, ivrogne et glouton et préférer des grossièretés, tout ce qui n'est pas mentionné dans la Torah. Ainsi il sera un délinquant en accomplissant la Torah. C'est pourquoi le verset vient - après avoir donné les interdits (alimentaires et sexuels) catégoriques – t'apprendre le principe général de se séparer même de ce qui est permis. Diminuer l'intimité conjugale... Se sanctifier en prenant peu de vin... Se séparer de l'impureté, bien que la Torah ne nous l'ait pas demandé... De même il préservera sa bouche et sa langue de grossièreté, et il se sanctifiera également en cela jusqu'à atteindre l'état de "périchout" (séparation, qui a donné pharisien) comme on a dit à propos de Rabbi Hiya qu'il n'a jamais proféré une parole vaine dans sa vie.